

РЕШЕНИЕ

№ 5776

гр. София, 09.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8463** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, представлявана от председателя, срещу РЕШЕНИЕ от 20.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 108^{-ми} състав по н.а.х. дело №2355/2012г. С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕНО Решение №2154 от 26.10.2011г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията), с което на основание чл.42, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), на [фирма] е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 6 000 (шест хиляди) лева за нарушение на разпоредбата на чл.22, ал.5 ЗЗЛД – отказ от съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ.

По същество касаторът претендира, че обжалвания съдебен акт е постановен в едно недопустимо производство, в нарушение на правилата за родовата подсъдност на делата. Поддържа, че Решение №2154 от 26.10.2011г. на КЗЛД е индивидуален административен акт и като такъв редът и основанията за оспорването му са тези, установени в Дял трети, Глава десета АПК, а не тези, установени в ЗАНН. Прави искане на отмяна на съдебното решение и алтернативно моли касационната инстанция да извърши по реда на косвения съдебен контрол проверка за законосъобразност на

Определение №258/18.01.2011г. на Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №10079/2011г.

Ответникът - [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. П. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение и да потвърди решението на СРС.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура (СГП) дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

При постановяване на обжалвания съдебен акт първостепенният съд не е допуснал нарушение на материалния закон, както и на процесуалните правила. Решението е надлежно мотивирано, съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните.

Настоящият касационен състав напълно възприема правните и фактически констатации на Софийски районен съд, като прави следните изводи:

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за незаконосъобразност на Определение №258/18.01.2012г по описа на АССГ, с което се прекратява съдебното производство и делото се изпраща по подсъдност на СРС. Независимо, че атакуваният акт не е наказателно постановление, а решение, с него се ангажира административно-наказателна отговорност, което е от значение за подсъдността и реда за атакуването му. Съгласно чл.43, ал.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на ЗАНН, което предопределя родовата подсъдност на СРС.

На следващо място, касаторът сочи, че наложеното административно наказание на дружеството е за извършено нарушение на разпоредбата на чл.22, ал.5 ЗЗЛД. Със събраните по делото доказателства е било установено, че Комисията е поскала съдействие от „Стар пост” по силата на чл. 41, ал.2 АПК – и следователно искането е трябвало да се изпрати на адреса на дружеството посочен в търговския регистър, а не в заявлението за регистрация по ЗЗЛД. След като до дружеството не са стигнали исканията на Комисията, не може да се приеме, че е налице отказ за съдействие, следователно няма и виновно поведение, съгласно чл. 6 ЗАНН.

Неоснователни са и доводите на касатора за незаконосъобразност на издадения от СРС съдебен акт. Независимо, че атакувания акт не е наказателно постановление, то той има същият характер доколкото с него е наложена имуществена санкция. Административнонаказателното производство се образува със съставяне на Акт за установяване на извършеното административно нарушение (АУАН), съгласно чл.36, ал.1 ЗАНН. За да бъде ангажирана отговорността на дружеството, е следвало да се състави АУАН. В случая такъв не е съставен и това води до липса на основания за издаване и на наказателно постановление. В случаят комисията издава решение, с което налага имуществена санкция на дружеството и с това нарушава разпоредбите на

чл.36 - чл.58 ЗАНН.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 20.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 108^{-ми} състав по н.а.х. дело №2355/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.